Sygn. akt V CSK 37/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa "K." Spółki z o.o. w O.
przeciwko Gminie O.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 sierpnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w […]
z dnia 18 września 2013 r., sygn. akt I ACa […],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398^4 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398^4 § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowa Spółka wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania albowiem w ocenie skarżącego występuje w sprawie istotne zagadnienie prawne oraz zaskarżony wyrok został wydany bez uwzględnienia nieważności postępowania przed sądem, pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a ponadto wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 I CSK 108/08, niepubl.). W związku z tym trzeba zważyć, że w tej części uzasadnienia wniosku o przyjęcie

skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący nie sformułował jednoznacznie zagadnienia prawnego, które wymagałoby rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy w sposób mający znaczenie dla prawidłowego stosowania prawa przez sądy powszechne a przedstawiona argumentacja sprowadza się do zarzutu wadliwej oceny przez Sąd drugiej instancji charakteru konkretnej wierzytelności. Jeśli zaś chodzi o stawiane ogólnie pytania o cechy świadczeń okresowych i jednorazowych to wymaga uwzględnienia, że kwestia ta była wielokrotnie przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego (zob. m. in. wyroki z dnia 26 kwietnia 2005 r., III CSK 656/04, Biul. SN 2005/10/12; z dnia 3 grudnia 2004 r., IV CK 613/03, niepubl; z dnia 15 stycznia 2014 r., I CSK 197/13, Biul. SN 2014/4/11).

Nieważność postępowania jest wprawdzie uchybieniem procesowym, które Sąd Najwyższy przy rozpoznaniu skargi kasacyjnej bierze pod uwagę z urzędu w granicach zaskarżenia (art. 398^{13} § 1 k.p.c.) i jest też przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398^{9} § 1 pkt 3 k.p.c.), ale w orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że w obu przypadkach chodzi o nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, nie zaś przed Sądem pierwszej instancji (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2013 r., II CSK 720/12 niepubl.; z dnia 7 maja 2009 r. II CSK 80/2009, niepubl.; z dnia 21 listopada 1997 r. OSNC 1998/5/81). W związku z tym jedynie na marginesie trzeba podnieść, że z oświadczenia przedstawiciela powodowej Spółki złożonego w toku rozprawy dnia 29 kwietnia 2013 r. wynika, że pełnomocnik procesowy został powiadomiony o terminie rozprawy.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398^{9} § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak wyżej. Na wniosek pozwanej zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 108 § 1 w zw. z art. 398^{21} w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

[aw]